

[Himmelstrup.]

at det ikke skete. Som jeg også sagde i onsdags, tillægger jeg seddelbankens syn på alle disse spørgsmål overordentlig stor betydning. Men dengang ville det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke imødekomme mig, og det var jo hans lovtorslag, der var til behandling, så det var naturligt, at han bestemte formen for behandlingen.

Jeg kan ikke nægte, at hele den diskussion, som det ærede medlem hr. Aksel Møller nu igen rejser, styrker mig i den mistanke, jeg tidligere har haft, at det ærede medlem i denne sag er mere ledet af rent partipolitiske betragtninger end af rent saglige betragtninger. Hvis det ikke var tilfældet, ville det ærede medlem have bragt sit forslag frem langt tidligere, end han gjorde. Han ville have kunnet få det til første behandling langt tidligere. Han ville i hvert tilfælde ikke have afvist mit råd om at få det af ham rejste spørgsmål offentligt belyst ved at lade sagen gå i udvalg og afæske landets seddelbank en erklæring om alle de problemer, der knytter sig til denne sag.

Første næstformand (Arnth Jensen): Ordføreren for forslagsstillerne har ordet for en kort bemærkning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Møller): Mit syn på seddelbankens indstilling støtter jeg på den højtærede handelsministers oplysning om, at han efter en personlig samtale med nationalbankdirektøren har kunnet sige, at det er bankens opfattelse, at likviditeten er god, og at den også vil være god i 1950.

Til det ærede medlem hr. Himmelstrup vil jeg gerne sige, at jeg synes, han skulle lade være med at blande sig i dette forhold, det ville i virkeligheden være langt det bedste for ham. Den indstilling, det parti har, som det ærede medlem er ordfører for i denne sag, har jo almindeligvis været meget stærkt og meget skarpt at varetage de pengepolitiske synspunkter, som det ærede medlem og jeg f. eks. ved diskussionen om genopbygningsfonden og ved andre lejligheder har været fuldstændig enige om. Når det ærede medlem ved denne lejlighed prøver på at forklare, at grunden til, at man ikke kan gå ind i en realitetsdrøftelse af mit forslag, er den, at forslaget er fremsat for sent, så spørger jeg det ærede medlem, om det er for sent at fremsætte et sådant forslag den 1. december, når loven udløber den 31. december. Det forekommer mig, at det ærede medlem med

henvisningen til, at han gav det råd, at sagen skulle henvises til et udvalg, skylder mig svar på, om en udvalgsbehandling overhovedet ville have kunnet overbevise det ærede medlem om, at hans principielle stilling til forslaget ved første behandling var forkert, om det ærede medlems parti havde været villigt til efter en udvalgsbehandling at ændre sit syn på denne sag. Det synes jeg har sin interesse at få at vide, for ellers bliver det kun en manøvre, det ærede medlem foretager.

Himmelstrup: Jeg beklager meget, at jeg slet ikke kan anerkende det ærede medlem hr. Aksel Møllers berettigelse til at tale til mig i den tone, han gjorde. Min adkomst til at gøre de bemærkninger, jeg gjorde overfor ham før, er i virkeligheden den, at jeg i onsdags, da vi havde sagen til første behandling, henstillede til ham — og egentlig gik ud fra som en selvfølge —, at han ville lade sit forslag henvise til udvalg for netop at få belyst seddelbankens stilling til de spørgsmål, som der her er tale om, og den eneste mulighed, han havde derfor, var at få sagen i udvalg og få en erklæring fra seddelbanken om det. Det ønskede jeg i høj grad, fordi jeg som sagt tillægger seddelbankens syn på disse spørgsmål overordentlig stor betydning.

Så spørger det ærede medlem, med hvilken ret jeg siger, at han er kommet for sent med sit forslag, når det dog er forelagt den 1. december, 4 uger før loven udløber. Det ærede medlem er kommet for sent med det af den simple grund, at under alle de diskussioner, vi har haft i dette efterår om de pengepolitiske forhold her i landet, er vi fra alle sider gået ud fra, at denne bindingslov skulle udløbe, og det ærede medlem har heller ikke givet udtryk for noget andet. Det er den ene side af sagen. Den anden side af sagen er den, at disse forudsætninger er blevet accepteret af pengeinstitutterne; de har tilrettelagt deres kreditpolitik under den forudsætning, som jeg mener er ganske berettiget, at denne pengebindingslov ville udløbe. Derfor siger jeg, at det forbavser mig noget, at det ærede medlem først den 1. december forelægger sit forslag og dernæst lader hengå 14 dage, før han får det til første behandling. Jeg ved vel, at det ikke er det ærede medlem, der bestemmer, hvornår forslagene skal til behandling, men ingen skal få mig til at tro, at det ærede medlem og hans parti ikke ved en henvendelse til folketingets ledelse kunne have fået